

פח:

עין משפט
גר מצוה

* א מ"י פ"ו מהלכות
 עבדים הלל: ו נטוש"פ
 י"ד סימן דפו טע"ף עקב:
 * ב מ"י פ"ג מהלכות
 ק"פ הלכה א:
 י"ב ג טס הלכה ב:
 י"ג ד ה טס הלכה א:
 ו נטוש"פ י"ד ס"י דפו
 טע"י עקב:
 י"ד ז ח מ"י פ"ג מה"ל
 ק"פ הלכה ב:
 מז ט י טס הלכה ט:

רבינו חננאל

חליה שפחה אין

מחיה שפחה אין כוּפין את רבּה אלא היכּה
הדיקּר וְהיינו משום דבשחזרה שמה לא
בא וְאִתּא אִתּא כוּפין וּכּי אומר לֵי לְאדם חטא
וְהשחזרה עבדו עובד נשמה וְלֵי מחיה רבּה
הִשְׁמַת יִרְאָה
(שם) גבי ר"א
לְדבּרֵי שֵׁנִי:
עַל שֵׁנִי שֵׁנִי
יִשֵּׁשׁ כְּנוּסֶטֶס

והוא לא נבא ויהי
שנאמר ולא תורה ברא
אכלא מפני תיקון ברא
ועושה אותו בן חורין
דמיו ותורה בית הלל
מתני' דהאומר לעבדו
הפסח שחט גדי יאכל
גדי ומלה יאכל מן התא
לו רבו כיצד עושה
אם גדי אמר לי רבי גדי
מלה אמר לי רבי הטל
רבו מה אמר לו שפסח
ופמורין מלעשות פסח
שחט גדי יאכל אע"פ
מלה יאכל אף על גב ד
ומלה יאכל מן הראש
על שני פסחים כאחד
וזהתני אין נמנין ע

ו את הפסח ויצאו ושחטו עליהן ש
להם לכו ושאלו את המלכה באו ושאל
את ר"ג באו ושאלו את ר"ג אמר להן
מן הראשון אנן ב"ל נאכל לא מן
הנמצאות הלמאה ב"ל המטבחים ובקן
את המלך אמר להם לכו ושאלו א
להם לכו ושאלו את רבן גמליאל
חיים רותה או צונן אמרו לו רותה א
ונן הלכו והטילו עליה כוס של צונן
נמצא מלך תלוי במלכה ונמצאת מלכוכו
ה בר"ג: שכתב שמואל ר' רבו וכו':
היה יהודה אצל רועה הרגיל רבו אצל
היה מינייהו על מנת שאין לרבו רש
מור אבי"ל לא שנו אלא ששכת אחר וז
ל"ל אבל שכת לפני זוריקה רבי אהרין ד
חש שני איכא דמתני לה אבריתא פ"ה
נמצאת יבלת באחד מהן כולן ויצאין
ה אמר אבי"ל לא שנו אלא שנתערבו
ה היה חזי לאכילה אבל נתערבו לפני
רמתא אמתי"ל כ"ש אבריתא אפ"ה
ון דכשרין נגיהו דאי אידכר הוי חז
שורין מלעשות פסח שני והא איכא חד
יבד ליתי כל חד וחד פסח קא מייתי
הו ליתי כולהו חד פסח נמצא פסח
חד מינייהו פסחו וניתא אי דיד
ו ואי דיד תם האי דאיתיה השתא ני

וזה ואותו הספק פסול הוא: ופטורין מפסח שני
דין לאכילה הלכך התרענע יאלו והחמישי פטור
מן כשר שלא זרק הדם לאכילה בשר: מאן דמח
אחס היה הספק בשעת זריקה חייבין בפסח שני
בעלים של כל אחד והדם ניתן לזריקה שחיי
א' ואכרייתא קאי: קא מייסי חולין לעזרה. הא

האשה פרק שמיני פסחים

התקנסה את רבו. שאינו מפסיד כלום מן הראוי לו: **ואם עזמו לא התקנסה.** מה תהא עליו: **לישא שפחה אינו יכול.** דלד חירות אסור ביה דכתיב (דברים כג) לא יהיה קדש לא יקב אישתחא אמה: **מתנא שטת גדי ואכל.** רבו ממנו ואע"ג דרגיל בטלה דסיון

דלג פרש ליה עליה סמך: יאכל מן
הראשון. והשני יסרף: שכן מה
אמר לו רבו. שפירש לו גדי או טלה
אמר שכן: וטעם שלו. ובגמרא פריך
מה שקנה עבד קנה רבו וממנו פריך
לדידיה: שכן רבו מה אמר לו. וזה
כבר שטת השנים: שיהיה יאכל לבית
השריפה. דלא ידעו הי דהאי רבו דהאי
ואין פסח נאכל אלף למניו: וספורין
מפסח שני. ששחטו חורק ומעליהם
היא חמא אהאי אהאי וקמי

שמיא גליא: גב' הספסא אין נמני
על שני פסחים נאחד. לאכול בשעת
אכילה מא' מהם שרצה דאין ברירה
וכי צוה למיכל דילמא בשעת שמיטה
לא הוה דעמידי עליה הלכך לא אכיל
וזה שהמנהג את רבו על שני פסחים
ורבו סמך עליו היחך ואכל מן
הראשון: במלך ומלכה. שתלויין על
ענדין ואין מפסדין על סעודה
אם גרים אס עולאים הלכך אין כאן
דין ברירה דתרווייהו יומא ליה לפסיד
יאכל מן הראשון דכיון דליכא קפידא

יאֵל בִּרְשָׁאוֹן יֵדִי חֻבּוֹמוֹ וְחִדְרִי בִּכְרִי
 נֶחֱסֵת: הִי"ג וְהִנֵּה אֵין נִמְנִין עַל שֵׁן
 פִּסְחִים לֵאחֹד וְעַמֶּשֶׁה בְּחֵלֶךְ וּמִלֵּכָה
 כּוֹ: שְׁנֵי פִסְחִים. גְּדִי וְעֹלָה: לְכוּ
 וְשִׁאלוּ אֶם הַמֶּלֶכָה. בִּקְיָהָ וְחֻכְמָהּ
 יִסְחָה: שְׁדַעְתִּין קֹלָה. בִּדְלֻמֵּי שֶׁאֵין
 מִקְדִּישִׁין אֶם גְּדִי אֵם טֹלָה: אֵנוּ לֹא
 נִבְטֵל. אִם הִיא אֶחָד מֵמֵנוּ שֶׁשֶּׁחֲטוּ
 עָלֵינוּ גְדִי וְעֹלָה לֹא יֵאָכֵל לֹא מִן
 הַבִּרְשָׁאוֹן וְלֹא מִן הַשֵּׁנִי דִּמְיוֹן דִּקְפִיד
 לֹא יֵדִיעַ בְּדֵי יִמְחָל לִיָּה: הַטֵּלָה.
 אֶחָד שֶׁמִּשְׁמַע הַשֵּׁנִי מֵהַמִּטְמָחִין בְּמִגְעָן
 וְיִקְשׁוּ לִנְטֹמָה שֶׁרִיט סְבוּרִין שִׁמְחָה:
 בֵּית הַמַּעֲבָדִים רוֹחֵה אֹר לִזְנוֹן.
 כְּלוּמָר מִנְחָלָה בִּרְחֻמִּין אֹר בְּזִיזִין:
 וְיִסְרְכָה. וְגַבִּי שְׁמִי:
 בְּנוֹתָם (מִכִּי"ג): בִּקְשָׁנָה דְּרִיבֵּי א.א.
 שֶׁאֵין לוֹ תִּקְנָה אַחֶרֶת דֶּהָא לֹא מִזֵּי
 לְמִמַּר גְּדִי שְׁלֹו וְעֹלָה שְׁלָמִים וְאֵם
 טֹלָה אֶחָד לוֹ רִבִּי טֹלָה שְׁלֹו וְגַדִּי
 שְׁלָמִים דִּמְפַרְשֵׁר לִקְמוֹן (א) שֶׁמִּשְׁמַע
 בְּכִלְמֵנוּ דְקָא אִכְלִי לְדִירוּוִיָּהּ בְּחֻבּוֹ
 הִלֵּלָה מִשּׁוֹם סִפְק פִּסְחָ וְחַד מִיַּיְיָהּ
 שְׁלָמִים (הו"ל): לֹא שְׁנֵי. דִּנְפִסְרוּ
 מִפִּסְחָ שֶׁיֵּי אֵלֶּה שֶׁשֶּׁחֲטוּ רִבִּי לֵאחֹד
 זִיקָה שֶׁיֵּי הַדְּמִים מֵהָ אֶחָד לוֹ אֶחָד
 בְּשַׁעֲרֵי זִיקָה עֲדִין הוּא זִכּוֹר וְהִיא
 אֶפְשֶׁר לִבְרֵר אִיזָה שֶׁל רֵר זִוְחָה שֶׁל
 עֲבָד דִּרִי אֶחָדִיק דֵּס נֶשֶׁם אִכְיֵלָה
 אֶחָדִיק דֶּהָא יֵדִיעַ מִגְּוִי יִדִּיעַ:
 (ו) מִיַּיְיָ. דִּרִי אֶחָדִיק לֹא אִכְלִיתָ
 בְּשֵׁר אֶחָדִיק דֶּהָא לֹא יֵדִיעַ מִגְּוִי
 יִדִּיעַ: יִבְלָם. מוֹם לִפְסָל: לֵאחֹד
 דֶּהָא יֵאָכֵל מִן הַשֵּׁנִי וְהַיֵּי
 מִשּׁוֹם

וְיִקְרָא מִן הַיָּם וְהָאֵל אִיכָא חַד דְּלֵא נֶפֶק: **אמר אבי** לֵאמֹר: דְּעוּרִין:
 מִסּוּם דְּלֵא דִיעַ מִנּוּ דְּלִימִי וְלֵא אֲפֻסְרָא לִמְיִי מוֹלִין לְעוֹרָה דְּכַלְמֵיהֶם:
 . לֵאחֲרָא לֹא שֵׁנָא דְּלִבִּי אֲמַתְתִּין שֹׁאעִיפִי שִׁטְתִּין כְּשִׁרִין אֲלֵא שִׁחִין
 יִישׁ אֲבִרְיָהֶם דְּסַפֵּק פְּסוּל מִסּוּם יֵשׁ כְּבוֹלִין וְלֹא נִרְאִית זִיקָה שְׁלֵמָה:
 אִין כֹּאן פְּסוּל קֶרֶן וְהֵעִיפִי שֹׁאפֻסְרָא לְאִכְלוּ: ה"ג **אמר מר** פְּטוּרִין
 בְּעֵבֶר שֶׁכֶּר יֵאלֹא: **שלא** לְנַמְוִין. שֶׁלֹּא שֶׁכֶּר יֵאלֹא אִין מִנְטֵין כְּלוּם:
 מִסּוּם

מסורת הש"ס

(א) וּבְנֵיחוּחָא, (ב) גִּיחַ אֵת,
(ג) וְקִדּוּשֵׁי כֹהֵן, (ד) וְיִזְכָּרָה
(ה) רֵיחַ מִיחַ, (ו) מִיחַ,
(ז) וְכִדְלִיחָא בְּנִיטֵין לֵה, (ח)
(ט) וְעֵי חִסֵּי שִׁכָּה ד,
דִּיחַ וְחִסֵּי עִירֻכִין לֵב;
דִּיחַ וְלֵא חִסֵּי חֲנִינָה ב;
וּבִיטֵין מֵאֵל; וְכִיב יֵי דִיחַ
חִסֵּין עֵי חִסֵּי לְעִיל נֵט,
דִּיחַ אֲחִין,

תורה אור השלם

ו. כי כה אמר יי' בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו כראיה לשבת יצרה אני יי' ואין עוד: ישעיהו מה ית

הגהות הב"ח

(6) גבי דרגיל בגדי אלא
שחט גדי וטלה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] ישי"י ד"ה נתקנתא
דדביה וכו'. ג"כ ע"י שו"ת
ח"ל ס"י קנ"ח:

מוסף רש"י

[illegible]